

heemkundige kring

Meise-Oppem-Wolvertem

Berla

driemaandelijks tijdschrift

nummer 34 december 1993

Berla

**HEEMKUNDIGE KRING
MEISE-OPPEM-WOLVERTEM
EN OMGEVING**

ZETEL VAN DE KRING :
BERLA vzw.
BRUSSELSESTEENWEG 73
1860 MEISE.

RAAD VAN BEHEER

S. Van Hemeldonck - Van Antwerpen, ere-voorzitster
R. Moyson, ondervoorzitter
R. Moerenhout, secretaris
J. Cornelissen, penningmeester
R. Moreau

P. Carrière
M. Van den Broeck
J. De Cuyper
F. Coene
R. Beeck
A. Jacobs

ONS TIJDSCHRIFT

. verschijnt driemaandelijks
. jaarabonnement & lidgeld 300 frank
. los nummer 100 frs.
de auteurs zijn verantwoordelijk voor hun bijdrage

ASLK 001-1189490-55

BERLA VERZAMELT :

- . alle documenten over de fusiegemeente Meise zoals oude weekbladen, knipsels, zichtkaarten, foto's, strooibrieven, affiches, landkaarten...
- . alle documenten over inwoners van de gemeente zoals doodsprentjes, familiearchief, foto's, akten van koop en verkoop, kavelbrieven...
- . alle voorwerpen in verband met ambachten en stielen van vroeger, boerenalaam, leefmilieu en gewoonten van onze voorouders;
- . werp niets weg, contactez eerst Berla !

ONZE BIBLIOTHEEK EN ARCHIEF

. toegankelijk iedere woensdag van 14u. tot 17 u. (behalve op feestdagen en in de vakantieperiode).

ONZE HEEMBABELAVOND

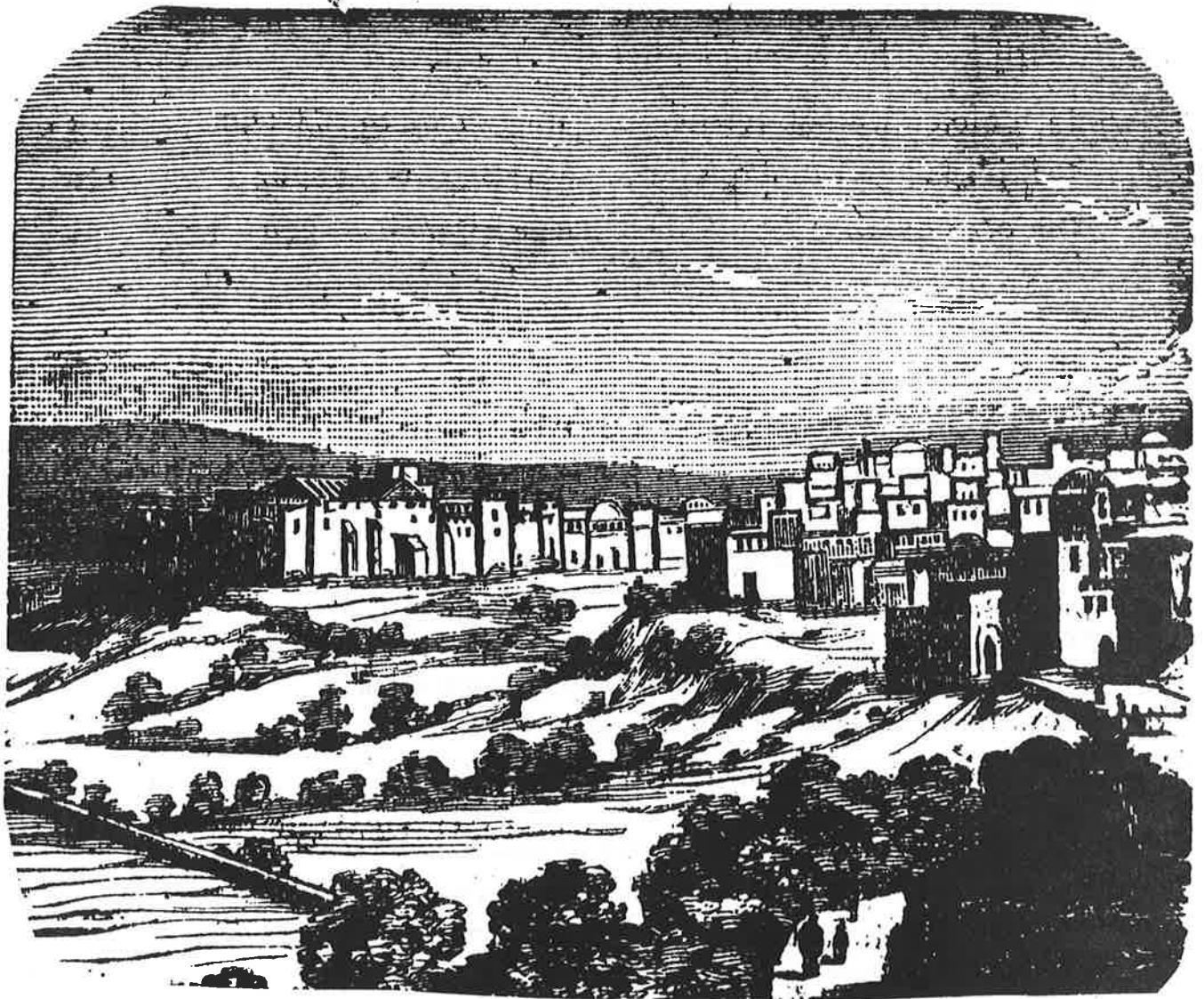
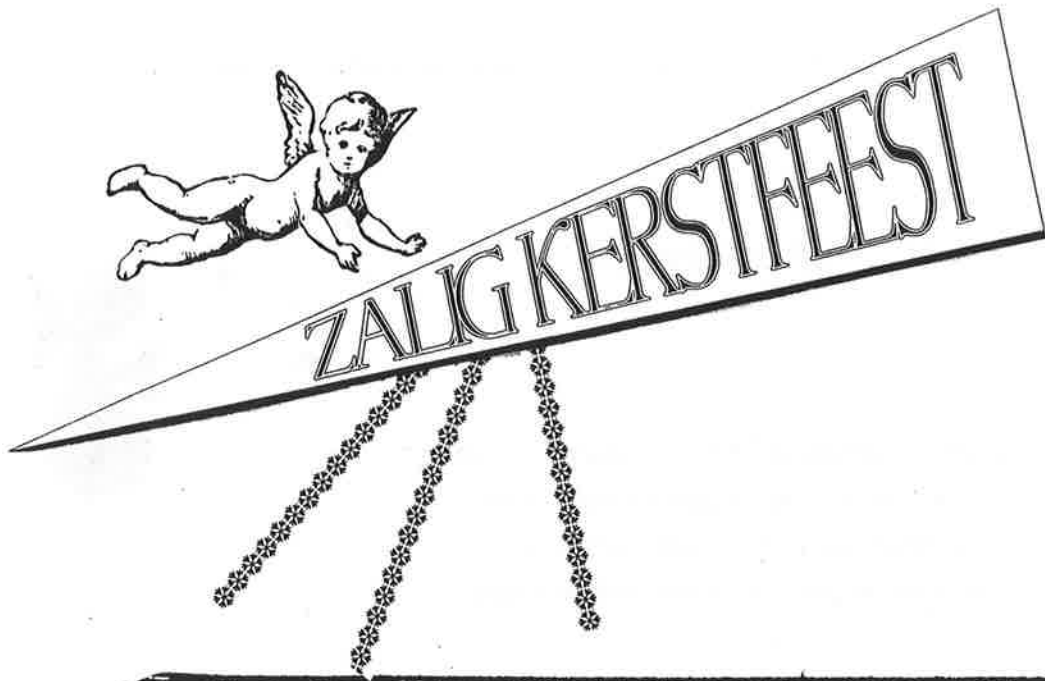

. iedere tweede maandagavond van de maand om 20 u nodigen wij belangstellenden in de plaatselijke geschiedenis uit voor een gezellige "heembabbelavond" in ons lokaal. Resultaten van opzoekingen en andere heemkundige ervaringen kunnen er uitgewisseld worden.

INFO

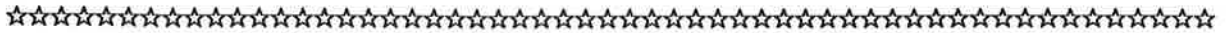

. voor dringende vragen kan men telefonisch terecht bij :
Mevr. S. Van Hemeldonck op 02/269.29.26
Roger Moerenhout op 03/888 00 96.

"KERSTNACHT TE BETHLEHEM" (Uit : Allemansgerief december 1878)

KERSTNACHT TE BETHLEHEM

*'t Is winter, en de wind stuift huilend door de straten
Van 't vorst'lijk Bethlehem; de hagel klettert neer;
't Is stil in heel de stad; de wegen zijn verlaten,
En voor geen enkel raam ziet men een lichtje meer.*

*Komt, treden wij eens voort ; ginds zien wij Karma's velden
Waar arme herders bij hun kudden wakend staan.
Zij staren naar de lucht of zij de starren telden,
En eindlijk treden zij op 't gindsche stippen aan.*

*Zij nad'ren reeds die stip; komt, volgen wij hun schreden.
Het schijnt een hut mij toe ; begunstigd door het licht
Der duist're, bleeke maan ziet men hen binnentreden.
Die hut is zeker voor de herders hier gesticht.*

*Nu treden wij er in ; welk schouwspel treft onze oogen !
Daar zien wij, in een krib op 't stroobed uitgestrekt,
Een Kindje, voor hetwelk de herders zijn gebogen,
Met doeken voor de kou ternauwernood gedekt.*

*O ! Welk een hemelglans straalt voor dat God'lijk wezen !
Hoe lieflijk blinkt dat oog ! Komt, knielen we ook ter neer.
Hij is de ster der hoop in 't duister opgerezen;
Hij geeft het leven aan het stervend menschedom weer.*

*Ja, knielen we ook ter neer en storten we onze beden,
Bij 't kribje van dat Kind, Jehova's groote Zoon,
Die om ons aller schuld deze aarde kwam betreden
En ons kwam openen Zijn eeuw'ge gloriewoon.*

(Uit : Allemansgerief - December 1878 - dichter onbekend)

Het is zeker niet overdreven te stellen dat het succes van Open Monumentendag 1993 in Meise, ongetwijfeld mede door Berla werd bepaald.

Dat laat ons toe te stellen dat Berla langzaam maar zeker opnieuw meedoet. Voor 1994 kiest de kring resoluut voor eenzelfde aanpak. Maar dat Berla daarvoor de steun van vele leden broodnodig heeft, hoeft ongetwijfeld geen nadere uitleg. Wij durven dan ook een beroep op U doen om niet alleen uw eigen lidmaatschap te hernieuwen, maar bovendien een nieuw lid aan te brengen. Onze financiële middelen laten ons spijtig genoeg niet toe om U te verrassen met één of ander "aanbrenggeschenk", tenzij U onze culturele realisaties als dusdanig beschouwd. In ieder geval, alvast bedankt !

Roger Moerenhout
Secretaris.

Het Bestuur van de heemkring "BERLA"
wensst U een zeer voorspoedig Nieuwjaar !

- november 1808, aldaar overleden op 26 januari daaropvolgend, -
ondermijnende koorts.
5. André van Houck, van Wolvertem-centrum, fuselier, 1e comp. 5e bat.
2e liniereg., opgenomen in het hospitaal van Dax op 25 augustus
1808, aldaar overleden, - koorts.
  6. Jan Pieter Vodoren (Van Doren ?) van Wolvertem-centrum, fuselier, 1e
comp. 45e bat. 112e liniereg., binnengekomen in het militair
hospitaal van Figueroa op 14 december 1808, aldaar overleden op 1
februari 1809, - koorts.
  7. Jan Baptist De Rademaeker, van Wolvertem-centrum, fuselier, 2e
comp., 3e bat. 64e liniereg., opgenomen in het militair hospitaal van
Prataw te Wenen op 15 mei 1809, gestorven op 11 juni 1809.
  8. Andreas Geeroms, van Meuzegem, soldaat, 21 jaar en half, gestorven in
een Frans ziekenhuis (95/iber defunct.).
  9. Jozef van Campenhout, van Wolvertem-centrum, fuselier, 2e comp. 4e
bat., 64e regiment, plaatsvervanger van een opgeroepene uit Brussel,
opgenomen in het hospitaal Diatrichstein in Wenen op 18 december
1808, overleden op 11 oktober 1809, - koorts.
  10. Guillaume Peupelie, van Wolvertem-centrum, fuselier, 2e comp. 4e
bat. 112e liniereg., opgenomen in het hospitaal Alleragana van
Barcelona, op 17 september 1809, aldaar overleden op 26 november, -
koorts.
  11. Louis Peeters, van Rossem, fuselier, 2e comp. 4e bat. 103e reg.,
opgenomen in het hospitaal van Arontshaus in Wenen op 18 november
1809, overleden op 4 december, - koorts.
  12. Pieter De Doncker, van Wolvertem-centrum, fuselier, 3e comp., 4e bat.
103e liniereg. voetvolk, opgenomen in het hospitaal van Wels, op 15
december 1809, gestorven op 9 januari 1810, - koorts.
  13. Louis Stevens, van Wolvertem-centrum, fuselier, 3e comp. 4e bat. 8e
liniereg., opgenomen in het hospitaal Stolkhof van Lintz op 6
december 1809, overleden op 18 januari 1810, - koorts.
  14. Egide Louvens, van Wolvertem-centrum, jager, 4e comp. 4e bat. 26e
reg. jagers te paard, opgenomen in het centraal hospitaal van Madrid
op 8 augustus 1810, overleden op 17e van dito maand, - koorts.
  15. Jan Louis De Boeck, van Wolvertem-centrum, jager, 1e comp. 4e bat.
4e liniereg. voetvolk, opgenomen in het voorlopig hospitaal van
Zamora op 13 september 1810, overleden op 28 daaropvolgend, -
koorts.
  16. Frans van den Borre, van Wolvertem-centrum, fuselier, 5e comp. 2e
bat. 2e reg., opgenomen in het militair hospitaal van Pampelune op 27
juli 1810, overleden op 17 augustus daaropvolgend, - koorts.

30. Jan Baptist Paquet, van Rossem, veteraan, 38 jaar oud, opgenomen op 27 februari 1814 in het hospitaal van Antwerpen, aldaar overleden op 2 maart, - ondermijnende koorts (57) ook (94a/reg. mort. 1803-1823).

Van de Heer Marc Gillisjans ontvingen we nog enkele namen van conscrits wier moeder een Gillisjans was :

1. Roelants Pierre Antoine : Geboren te Rossem op 18 maart 1790.
Zoon van Jacobus, was van de klasse 1810, trekt het lot nummer 31 en dient op 25 februari 1809 te vertrekken. Hij komt er aan op 8 maart 1809 en deserteerde op 26 juli eropvolgend.
Hij wordt terug in het 103e L. gesignaleerd op 26 augustus 1810 en op 24 maart 1811.
(R.P.D. = Rég. de la Préfecture de la Dyle : 272 5, 205).
2. De Bondt Pierre : Geboren te Wolvertem op 23 november 1791.
Zoon van Guillelmus, is van de lichte 1811 en trok lot 69, goed voor de dienst alhoewel hij vrijstelling vroeg op basis van het feit een gemutileerd rechterbeen te hebben.
(R.P.D. 213, 214 en 226).
3. De Donder Franciscus : Geboren te Wolvertem op 11 februari 1784.
Zoon van Petrus, deserteerde uit de legers van Napoleon op 18 januari 1806 en werd gearresteerd op 9 april eropvolgend. Hij vertrekt naar Mayenne in Bretanje op 15 november 1806.
(R.P/D/ 126).
4. Stevens Ludovicus Guillelmus : Geboren te Wolvertem op 28 juli 1790.
Zevende zoon van Geeraard, van de lichte 1810, trekt lot 167 en vertrekt op 24 mei 1809 naar het 8e Linie.
Hij komt er aan (waar ?) op 31 mei 1809 en zijn tocht ging over o.a. Leuven en St-Truiden.
Van zijn groep deserteerden velen te St. Truiden.
(R.P.D. 205).
5. Stevens Petrus Franciscus : Geboren te Humbeek op 8 juli 1788.
Broer van de voorgaande, was van de klasse 1808 en werd veroordeeld wegens desertie.
(R.P.D. 175, 205).
6. Van Hemelrijck Carolus Henricus : Geboren te Imde op 10 december 1787.
Zoon van Jan Corneel, was conscrit van het jaar 1807. Hij vertrekt op 30 oktober 1808 voor het 64e Linie maar deserteerde te Mons.
Werd veroordeeld als dienstweigeraar op 19 januari 1809.
(R.P.D. 155, 158).

Hier eindigt, voorlopig, het verhaal over de conscrits uit onze gemeente. Zo te zien is het opzoekingswerk vrij beperkt gebleven. Of zijn er nog heemkringers die wat te vertellen hebben over de soldaten van Napoleon uit onze gemeente ?

Florent COENE.

Hier volgt de kopij die in het vorig nummer van het tijdschrift ontbrak, en waarvoor ons excuus !

EEN GEMISTE KANS !

Baron Emmanuel van der Linden d'Hooghvorst, de held van 1830, stierf te Brussel in 1866 in het herenhuis gelegen aan de Wolvengracht dat aan de familie d'Hooghvorst toebehoorde.

"Pogingen werden in het werk gesteld, ten einde het behoud van deze woning te verzekeren. Bij ministrieël schrijven van 2 mei 1937 liet de Minister van Openbaar Onderwijs echter weten dat het, gezien het hoge bedrag van gevraagde koopsom en volgens advies van de Eerste Minister, het onmogelijk was het gebouw in kwestie aan te kopen. Deze niet onteigening is des te meer te betreuren, daar deze woning binnen helemaal haar XVIIde eeuwse versiering behouden had en dat men zinnens was er een Postmuseum of Pershuis in te richten. Wij zijn ervan overtuigd dat in geval men er een Postmuseum ingericht had en er tentoonstellingen van postzegels gehouden werden, de onkosten betrekkelijk vlug zouden gedekt geweest zijn".

Zo schreef de heer Louis Stroobant in "Brabantse Folklore" jaargang 1938-39 p.302.

E. Van Hemeldonck.

PRINSES CHARLOTTE VAN BELGIE - KEIZERIN VAN MEXICO

"TODO ES INUTIL"

(Het was alles nutteloos...)

Zaterdag 6 augustus 1832....de dochter van koning Louis-Philippe van Frankrijk, prinses Louise, begeeft zich naar Compiègne, waar haar huwelijk met Leopold, de eerste koning der belgen, zal ingezegend worden. Het prinsesje is ongelukkig en laat de vrije loop aan haar tranen. Koningin Marie-Amélie is erg onder de indruk en ook de rest van het koninklijk gezin : haar zuster Marie en haar broers die haar te paard vergezellen, hebben immers allen een zeer nauwe band.

In 1830 komen in België de provinciën in opstand tegen het Hollands Bewind. Het land zoekt een koning. Het Brussels kongres wil eenparig de hertog van Nemours, zoon van koning Louis-Philippe, op de troon, maar Engeland verzette zich heftig tegen een Franse aanwezigheid in Brussel en vooral te Antwerpen. De Franse koning die van de toestand op de hoogte is, wil een konflikt met Engeland vermijden en dankt voor de eer. De keuze valt dan op een Duitse prins : Leopold van Saksen-Coburg. Geboren in 1790 wordt hij op elfjarige leeftijd reeds generaal benoemd. In 1816 huwt hij Prinses Charlotte van Engeland, enige dochter van de Prins-Regent (later George IV), in de hoop van die kant zijn toekomst te verzekeren, maar de arme vrouw sterft in november 1817 bij de geboorte van hun kind. Leopold is erg aangedaan door de plotse dood en reist zeer veel; vertoeft in alle Europese hofhoudingen, wordt bijna koning van Griekenland en laat zich overall opmerken door zijn grote wijsheid en zijn inzicht in alles wat met de politiek te maken heeft.

België stuurt een delegatie die hem beschrijft als : een figuur die geleden heeft, koud en droevig, maar wel sentimenteel. Men schat hem ouder dan zijn leeftijd. Hij spreekt traag, en zeer moeilijk Frans, echter zonder fouten te maken en met een uitgesproken Duits accent.

De prins van Saksen-Coburg aanvaardt de troon. Door de hulp van de Fransen, zullen de Hollandse troepen ons land verlaten en zal Leopold kunnen regeren.

De nieuwe koning kon niet anders dan een Franse prinses huwen. Engeland was hierover ten zeerste opgetogen, want dit zou Frankrijk van de verleiding afbrengen Europa te willen veroveren.

aangevraagd. De Hongaren zijn de laatsten die de vrede herstellen. Franz-Jozef gaat er samen met zijn broer Maximiliaan naartoe. Onbewogen kijkt Franz-Jozef toe hoe Generaal Schillick de rebellen geselt, neerschiet, mishandelt en ophangt. Maximiliaan voelt zich onwel bij het gruwelijke schouwspel en heeft slechts één wens : zo spoedig mogelijk het toneel verlaten. Maximiliaan echter bewonderd in stilte zijn broer, voor de manier waarop hij de huldebetuigingen van ministers en generaals manipuleert. Maximiliaan weet van dan af met zekerheid dat er een muur wordt opgetrokken tussen hem en Franz-Jozef. Later zal immers blijken hoe diezelfde Franz-Jozef hem vernedert, misbruikt en hem op een handige manier alle rechten als Habsburger ontfutselt.

*****

In België slaat het noodlot toe. Louise zegent haar kinderen, en sterft te Oostende op 10 oktober 1850. Voor haar dood schrijft zij echter een lange brief aan haar man, Leopold I, waarin zij hem prijst voor het geluk dat haar dank zij hem te beurt viel. Na de geboorte van Charlotte was haar gezondheid er erg op achteruit gegaan, ook het noodlot dat haar familie in Frankrijk trof, had haar sterk aangegrepen. Charlotte is dan tien jaar oud.

Met wat voorafging begint André Castelot zijn boek over "Maximilien et Charlotte du Mexique - La Tragédie de l'Ambition".

Door Europalia, in het teken van Mexico, staan Keizerin Charlotte en Keizer Maximiliaan in de belangstelling. Wat mij opvalt is dat er weinig positiefs over wordt verteld, om niet te zeggen dat het onderwerp wordt ontweken.

De Meisenaren die haar van dichtbij hebben gekend spraken steeds over "de keizerin die niet meer bij haar verstand was" om het eerbiedig uit te drukken. Hebben zij zich ooit afgevraagd wat er werkelijk was gebeurd om haar in deze ongelukkige toestand te laten wegzinken ?

Het valt immers moeilijk te ontkennen dat een gezond persoon met normale reacties niet de opdracht geeft om in de herfst de bladeren groen te schilderen. Ook uit de inhoud van de uitvoerige briefwisseling met Charles Loysel (Frans officier), Napoleon III en Leopold II blijkt dat er geen misverstand meer mogelijk is. Het ene ogenblik nog helder van geest, zondert zij zich nadien volledig af in haar eigen wereld.

Keizerin "Carlotta" regeert....
terwijl haar man Keizer Maximiliaan
op expeditie is..

ingewikkeld ritueel; de twee groepsleiders, waarschijnlijk de oudsten, gingen op een zekere afstand staan van elkaar en begonnen beurtelings zorgvuldig de ene voet voor en tegen de andere plaatsend, de afstand "af te passen". Wie als laatste het gat kon dichtten door het plaatsen van een hele, een halve of de teenpunt van een voet, won, en mocht als eerste een groepslid kiezen. De keuze werd bepaald door de reputatie van kracht, behendigheid, of slimheid die straks in het te spelen spel nodig zouden zijn om te kunnen winnen, en door persoonlijke sympathie natuurlijk. Wij wisten allemaal wie door wie eerste of tweede zou gekozen worden, we wisten evengoed wie altijd laatste of voorlaatste en met enige tegenzin erbij genomen werd. De sociale status van elk lid van onze buurt was even helder en onbarmhartig als pompwater.

De eerste groep vertrok en moest zich ergens gaan verstoppen, de gevolgde weg moest met pijlen, die met takjes in de aardewegen getekend werden, aangeduid worden en op het einde, door een afgesproken teken, aangegeven dat ze daar in die buurt ergens verstopt zaten. De tweede groep moest ze een voorsprong geven en ze daarna volgen en zoeken. Dikwijls waren we dan de hele middag op pad en speelden het spel zoals afgesproken. Andere keren trachten de twee groepen elkaar zoveel mogelijk te bedriegen. De eerste groep ging zich voorbeeldig verstoppen maar de tweede ging gewoon, gniffelend en gnuivend van leedvermaak, een ander spel spelen, totdat de eersten, uiteindelijk, nadat ze urenlang ergens onder de hete graanschoven of in een diepe met netels begroeide beek hadden gelegen, vermoeid en verveeld terugkeerden. Een andere keer bracht de groep opzettelijk valse sporen aan, verstopte zich ergens anders of helemaal niet, maar gingen kersen stelen of in een of andere weide spelen tot ze het beu waren.

Soms, meestal op één van die zachte zomeravonden, kregen we bezoek op ons weiike. Meester Ooms kwam uit zijn huis, zette zich bij ons in het gras en praatte tegen ons. Hij vroeg onze mening over enkele dingen alsof we echte gesprekspartners waren, en luisterde glimlachend naar onze antwoorden. Soms testte hij onze kennis of onze intelligentie maar nooit kwamen we te weten wie van ons het snuggerst was geweest.

Van de De Goeyses kwamen af en toe hun mooie tantes, tante Elza, tante Leentje en tante Lieve. Ze stoeiden wat met ons of leerden ons een volksdans aan. Enkele keren kwam hun nonkel Frans, die in de Kongo woonde. Hij had een fototoestel mee en nam foto's van ons, echter niet voordat we ijlings naar huis gelopen waren om onze zondagse kleren aan te trekken en onze haren te fatsoeneren.

Soms kwamen mijn vader en mijn ooms, het gereedschap waarmee ze bezig waren nog in de hand, en keken geamuseerd naar het spel dat we speelden.

"...onze pa ligt languit in het gras en knabbelt op een grasspriet die hij voor dit doel zorgvuldig heeft uitgekozen, nonkel Jef zit naast hem, één been opgetrokken, zijn klak achteruit op zijn hoofd geschoven, nonkel Nand staat

recht en leunt met de twee armen op een hark, ze praten met elkaar, af en toe lachen ze, nonkel Nand op zijn speciale monkelende manier, of ze roepen iets naar een boer die, op zijn kar gezeten, voorbij hobbelt..."

De aanwezigheid van de volwassenen verleende ons weike een bijzondere status, het was alsof het daardoor bekrachtigd werd als officiële verzamelplaats. Onze moeders echter kwamen nooit. van in de deur riepen ze dat het eten klaar was of dat het tijd werd om binnen te komen.

Af en toe verbleven er zigeuners op het weike, ze zetten hun woonwagens op het bovenste vlakke gedeelte voor de lindebomen die de straat afboordden en lieten hun paarden, aan een lang touw vastgebonden, erachter grazen. Prompt werd ons weike verboden terrein voor ons. "De bohemers zijn vuil en gevaarlijk", zei ons ma, "ge kunt daar niets gaan leren dat goed is". "Ze nemen kinderen mee", werd er in het dorp gezegd.

Het moet tijdens of kort na de oorlog geweest zijn want er werd veel gebedeld in Meise. De stedelingen kwamen naar buiten om voedsel bij de boeren. De aardappelen werden van de velden gestolen, alle vreemdelingen en zeker de bohemers werden gewantrouwd.

Als er kinderen kwamen bedelen liet ons ma ze aan de voordeur wachten, ging snel naar de keuken en smeerde voor elk een dikke boterham, soms aten ze die gretig op, soms weigerden ze die en soms vonden we die terug, op de stoep weggegooid. "Ge ziet dat ge niet te rap compassie moet hebben want honger dat hebben ze niet", zei ons ma.

Naast ons huis, goed van de straat afgesloten door een betonnen muur en een grote houten poort, lag de voorraad steenkool voor de serres. Als in het najaar de wintervoorraden aangevuld werden, en de hele ruimte volgestort lag met bergen antraciet, waagden wij het erover te lopen, maar de versgestorte kool gaf geen weerstand, je zakte erin tot boven je knieën en alleen al schuivend en vallend en zo zwart als een neger kon je er uit geraken.

Eens stond daar, naast de verboden steenkoolberg, een oude zigeunermoeder die ongezien achter ons huis doorgelopen was. Ze vroeg aan mijn moeder, die toegesneld kwam, of ze wat steenkool mocht nemen. "Pak maar", zei ons ma. "Ik zag toch dat ze geen zak of emmer mee had om er veel te kunnen dragen", hoorde ik haar achteraf tegen mijn tante zeggen.

De oude vrouw ging met de knieën op de grond zitten, spreidde haar wijde rok breed voor zich uit en begon met beide armen tegelijk haar schoot vol kolen te schrapen. "Ho, ho, 't is al genoeg", riep ons ma, "'t is al meer dan genoeg".

Eens gaf mijn moeder, die de kleurige ongewone kledij van de bohemers waarschijnlijk niet erg kon waarderen, een naar haar opvatting nog goede warme winterjas aan een klein zigeunermeisje, want het was koud. Nadat ze vertrokken waren hing de jas aan de tak van een lindeboom. "Ge ziet dat ze nog liever kou hebben dan een goede jas aan te doen", zei ons ma "ge moet er geen compassie mee hebben".

*****

"... er wordt gebeld, mijn moeder loopt naar de voordeur en ik loop achter haar, ze opent de deur maar blijft deze met één hand vasthouden, op de drempel staat een vrouw met een dikke buik, ze kijkt verlegen naar binnen en vraagt of we geen kleertjes teveel hebben. "En waar is uw man ?" vraagt mijn moeder, "Hebt ge geen man om voor uw kind te werken?" "Neen", antwoordt de vrouw. "Blijft staan", zegt ons ma tegen mij. Ze gaat naar binnen, komt terug. "Ik heb geen kleertjes", zegt ze, "ik heb zelf een huishouden kleine kinderen". Ze geeft de vrouw één frank en sluit de deur. Dan gaan we weer naar de keuken. "Mama", vraag ik, "hoe komt het dat ge een kindje koopt en dat ge geen vader hebt?" "Dat komt omdat ons Heer u straft als ge u niet goed gedraagt", zegt mijn moeder, "ge moet u altijd goed gedragen". "Mama, één frank dat is toch niet veel", zeg ik. "Als ze van hier tot aan de kerk allemaal één frank geven dan heeft ze wel honderd frank op een half uur tijd", zegt mijn moeder....

Bij die van De Goeyse spraken ze schoon Vlaams thuis, bij de anderen werd er Meisses of plat Meisses gesproken; het verschil bestond hierin dat er op de ene plaats woorden gebruikt werden die ergens anders volstrekt verboden waren. Bij ons thuis mochten we van ons ma absoluut geen lelijke woorden gebruiken. Kontrarie als we alleen waren, oefenden we ons in dat wat onze ouders niet wensten. Die van De Goeyse leerden vlijtig Meisses. Wij spraken lelijke woorden en die van Cammu deden hun best om schoon Vlaams te spreken.

"...We zitten op het weike, we hebben een tijd gespeeld en weten niet goed wat verder te doen, we vertellen aan elkaar wat we later willen worden, ongeveer iedereen denkt eraan om naar de missies te gaan; ik weet niet goed wat ik wil en Hilda, mijn beste vriendin die piloot wil worden, tracht er mij van te overtuigen ook missiezuster te worden; ik twijfel maar er schiet mij niets beters te binnen en terwijl ik vol opluchting bedenk dat het toch nog lang duurt eer het zover zal zijn, knik ik van ja. Denise Cammu, die waarschijnlijk denkt dat we nu maar weer iets plezanter moeten doen, kijkt heel lief naar Karel, die als oudste de autoriteit bezit, en zegt : "Kom Kaler, wijlen gaan in het gers spelen", waarop wij, als op bevel, achterover vallen in het gras, het uitgieren als gekken en in koor herhalen : "Kom Kaler, wijlen gaan in het gers spelen, kom Kaler.... kom Kaler..."

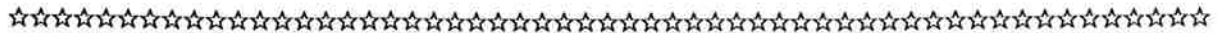
Monique Van Humbeeck +

Monique Van Humbeeck werd geboren te Meise in 1937 en stierf, veel te vroeg aan een slepende ziekte in 1991.

Ze hield van haar dorp en wilde er begraven worden. Aan ons, haar vrienden, vertelde ze telkens weer in geuren en kleuren, deze prachtige verhalen uit haar jeugd, die ze opschreef en waarvan wij U nu laten meegenieten.

Rika Theunissen.

ontwaarde achter elke menselijke bedoening een diepere achtergrond, zijn warm hart toverde er een boeiend en ontroerend verhaal uit. Zijn boeken : "De zonen van Pepe Gimenez" "Ik ben de Maraboe" en het onlangs verschenen "Zeg maar Napoleon" getuigen van een stilistische vaardigheid en een technische constructie die men meestal slechts bij een academisch gevormde literator durft gaan zoeken.

Maar Herman Vos is ook een geboren dichter. Bijna niemand weet dat, omdat hij niet veel heeft uitgegeven. Zijn gedichtjes liepen van huis tot huis, ter gelegenheid van een prettige verjaardag, een plechtige communie, een gouden jubileum en dergelijke familiale gebeurtenissen. Soms kon hij verrassend scherp sociale of politieke situaties ontleden, die hem bijna profetische ontboezemingen inspireerden. Ondertstaand versje lijkt wel geprojecteerd op de huidige sociale en economische perikelen.

*****

En als wij ooit wat armer moeten leven,
Wat deert het ons ?
Wij zijn steeds rijk genoeg,
Als wij de zon in 't water laten schijnen.

*****

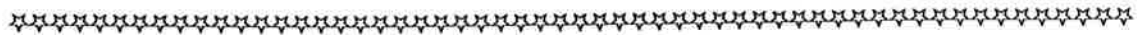
Als Meisenaar, als christen, als Vlaming, als dichter had hij ...een boontje... voor Kerstmis. En omdat we nu toch in de geur van de immergroene kerstbomen beginnen te komen, kan onderstaand kleinood misschien best deze bijdrage besluiten :

Albert Warlop.

Laat Kerstmis langzaam komen.
Laat ons het licht heel traag ontsteken.
De mooiste dingen vragen tijd.
Laat ons niet zijn
Als het klatergoud van winkelstraten
Waarin het Kind geen stal meer vindt;
Geen herders en geen koningen,
Die samen om wat vrede smeken.
Laat ons de tijd tot denken,
Na het misschien wat eenzaam zijn.
Met iemand naast je is het altijd licht.

Herman Vos.

INHOUDSOPGAVE

		blz.
Kerstnacht te Bethlehem		1 - 2
Langzaam maar zeker	R. Moerenhout	3 - 4
De soldaten van Napoleon	F. Coene	5 - 9
Een gemiste kans	E. Van Hemeldonck	9
Prinses Charlotte van België	J. Cornelissen	10 - 20
Vertellingen	M. Van Humbeeck +	21 - 25
Herman Vos	A. Warlop	26 - 27

OUDEJAARSAVOND

Ik heb een oude man zien gaan,
Zijn jas tot op de draad versleten;
Een hoed die op één oor bleef staan,
En schoenen krakend uit hun vele spleten.

Zijn oog scheen dof, zijn wangen bleek.
Met moeite sleept hij nog zijn knoken,
En toen ik naar zijn magere handen keek,
Zag ik een vinger naar mij uitgestoken.

Wat wou hij met dat vaderlijk gebaar ?
Dat ik zou omzien naar vergane dingen ?
Dat ik zou schrikken van mijn grijzend haar ?
Gaan peuren in vergeelde herinneringen ?

Ach nee, Hij bracht de groet van 't oude jaar ;
Hij wou mij naar het Oosten wijzen,
Waar straks zijn Zoon met gul gebaar
Een nieuwe zon voor 't nieuwe jaar doet rijzen.

Albert Warlop

**drukkerij - copy center
de cuyper
brusselsesteenweg 62
1860 meise**

wenst berla een succesvol werkjaar

tel 02/269.29.51

berla wordt gesteund door

**zakenkantoor bogaerts
boechtstraat 15 - 1860 meise
tel. 02/269.99.70**

**beenhouwerij jean de meuter
's herenweg 1
st brixius rode
tel. 02/269.14.76**

uit sympathie

**R U I M T E
I N J E
B A N K Z A K E N .**

**f. de weerd
nieuwelaan 110
1860 meise
tel. 269.01.63**

ASLK

ALGEMENE SPAAR- EN LIJFRETEKAS

kwaliteit is belangrijk !

**hoogstraat 1
1861 wolvertem
tel. 269.00.40**

**boechtstraat 21
1860 meise
tel. 269.08.93**

---

agentschap meise
j. lombaerts
boechtstraat 28 - 1860 meise
Tel. 02/ 269.11.93

agentschap wolvertem
thierry van praet
hoogstraat 6a - 1861 wolvertem
tel. (02) 269.00.74

Gemeentekrediet

MET MIJN BANK KOM IK VOORUIT.
